

DURF DENKEN

OKTOBER • 2015

14

COMMUNITYMAGAZINE VAN DE UGENT

POST MORTEM

Tentoonstelling tussen
kunst en wetenschap

Klaar voor een selfIR? Druk op de knop -->

#selfIR

HOCUS POCUS MET LICHT

Een selfie schieten met infrarood? Wit licht brouwen uit blauwe, rode en groene stralen? De UGent toverde op de voorbije Jaarbeurs met licht.

NB-Photonics, het multidisciplinaire onderzoeksplatform van de UGent rond lichttechnologie, sloeg midden september zijn kamp op in Flanders Expo. Na het Lichtfestival was het dit jaar de tweede maal dat de onderzoekers enkele verrassende installaties uit hun labo's naar buiten sleepten. 'Niet toevallig dit jaar, want 2015 is door Unesco uitgeroepen tot *internationaal jaar van het licht*', vertelt professor Philippe Smet.

Aan de hand van enkele opstellingen konden bezoekers van de Jaarbeurs ontdekken dat licht 'meer is dan verlichting'. Een van de installaties was de #selfIR. 'Da's een fotocabine waarin je een *infrarood-selfie* kunt maken en die via sociale media kunt delen. Zo kun je zien welke delen van je gezicht het meeste warmte afgeven. En of je dus echt een koele kikker bent', lacht Philippe Smet. 'Infraroodlicht wordt in de praktijk onder meer gebruikt om koudebruggen in woningen te detecteren, maar ook het internet werkt bijvoorbeeld op hele korte infraroodlichtpulsen die door optische vezels de wereld rond worden gestuurd.'

In een andere opstelling konden bezoekers verschillende lamptechnologieën vergelijken én ermee experimenteren. 'Als je wit licht zou fileren, dan zou je zien dat het een mengeling is van een aantal basis-kleuren. Door met die lichtkleuren te spelen, konden de bezoekers op onze stand zelf wit licht maken', vertelt hij. 'Met die opstelling legden we meteen ook de link naar het eigen onderzoek dat we doen rond nieuwe lichtgevendende materialen voor leds.'

EEN ABONNEMENT NEMEN?

Wil je *Durf Denken* graag blijven ontvangen?
Neem een gratis abonnement!

Bezorg je gegevens aan:

Magazine *Durf Denken*,
p/a afdeling Communicatie, Het Pand,
Onderbergen 1,
9000 Gent.

NAAM:

.....

IK BEN:

- ☐ personeelslid aan de UGent
☐ student aan de UGent
☐ alumnus van de UGent
(vereniging:)
☐ geen van bovenstaande

ADRES:

.....

.....

(voor personeelsleden is enkel verzending
naar het dienstadres mogelijk)

Je vindt elke editie van
het magazine '*Durf Denken*'
ook online via

[www.UGent.be/
durfdenkemagazine](http://www.UGent.be/durfdenkemagazine)

INHOUD

06 Kunst in een anatomisch kabinet

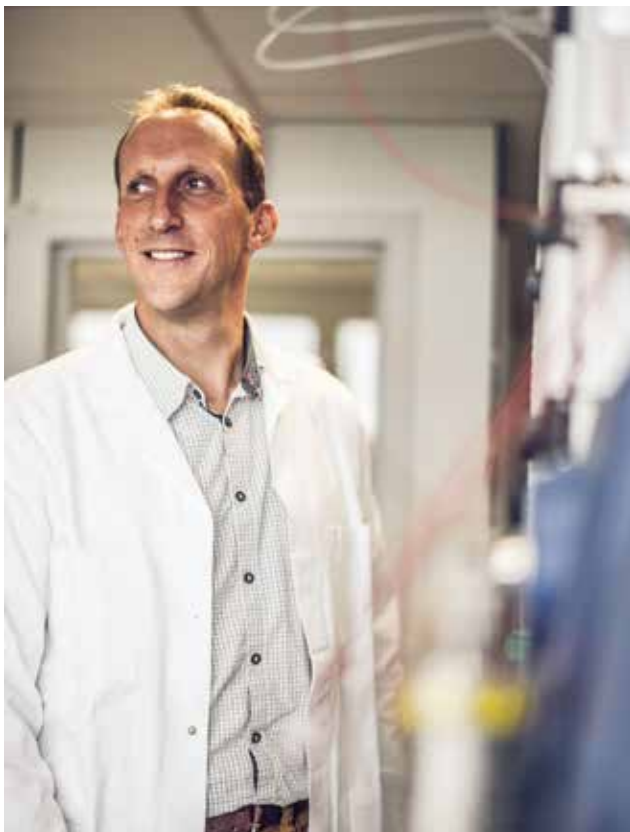
De tentoonstelling *Post Mortem* haalt het dode lichaam uit de taboesfeer. We spraken met de curatoren en met een van de kunstenaars.

24 Nog meer honger naar kennis

De Quetelet Colleges bieden de beste studenten van de UGent een extra uitdaging. Met universiteitsbrede lezingen, debatten en essays stilt het programma hun honger - of scherpt het net aan.

20 Het lichaam liegt niet

Renners plassen in het potje, chauffeurs doen een ademtest. Maar er zijn ook nieuwe analysetechnieken, zoals de haaranalyse en de droogdruppeltechniek.

EN VERDER

13 Kort

14 Het buitenland lonkt

Het Erasmus uitwisselingsprogramma kent iedereen. Maar er zijn nog een pak andere manieren om een tijd in het buitenland te studeren.

19 UNIVERSE

Wouter Droesbeke is technisch medewerker in een UGent-labo, muzikant en vroege vogel.

28 U DENKT?

Is de openbare bibliotheek passé?

31 DIE DURFT DENKEN

Katrien De Cocker versus de zitcultuur

Zet je schrap voor een van de evenementen van het jaar aan de UGent: de ambitieuze tentoonstelling Post Mortem. Met bekende kunstenaars die de confrontatie aangaan met verborgen schatten uit de kelders van de universiteit. In het unieke kader van het Rommelaere-instituut, neogotische parel aan de Bijloke, waar dit interview ook plaatsheeft.

***Vaatafgietsel van de slagaders
van het hoofd van een paard***

Wetenschappelijk object uit de collectie Morfologie

DE SCHOONHEID VAN **HET DODE LICHAAM**

*Tentoonstelling Post Mortem
trekt alle registers open*

Post Mortem doet op het eerste gezicht denken aan de succéstentoonstelling *Het Wonderkabinet* van vorig jaar: een verrassende mengeling van kunstwerken met wetenschappelijke objecten.

Marjan Doom, curator van de tentoonstelling: 'Er zijn inderdaad gelijkenissen, maar Post Mortem bewandelt toch andere paden. Het Wonderkabinet speelde met de grens tussen kunstobject en wetenschappelijk object, die niet altijd even duidelijk was. Bij Post Mortem roepen we eerder de sfeer op van een anatomisch kabinet. De objecten staan niet alleen samen om verwondering op te roepen, maar dragen bij tot het verhaal dat we willen vertellen.'

'De focus ligt op het lichaam van mens en dier, in al zijn kwetsbaarheid en verval. Alleen al daarom is het toepasselijk dat de tentoonstelling in het Rommelaere-instituut plaatsvindt. Hier huisde jarenlang de dienst Forensische Geneeskunde. De negentiende-eeuwse autopsielokalen en snijtafels zijn goed bewaard. Dat zorgt voor een boeiende spanning met de kunstwerken die er zullen worden tentoongesteld.'

'Rommelaere is trouwens niet de enige locatie van de tentoonstelling. In de nabijgelegen Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (KASK) is er een tweelingtentoonstelling met dissectietekeningen van de studenten, plus een verzameling oude anatomische tekeningen

Gefascineerd door het lichaam in verval

Chantal Pollier, curator van *Fabrica Vitae* en kunstenaars (links)

Marjan Doom, curator van *Post Mortem* (midden)

Berlinde De Bruyckere, kunstenaars (rechts)

van mensen die er vroeger studeerden. Er komt onder meer ook een installatie van animatiekunstenaar Simon Pummell.'

De kern van de tentoonstelling is de reizende Vesaliustentoonstelling *Fabrica Vitae*?

Chantal Pollier, curator van *Fabrica Vitae* en zelf ook kunstenaars:

'Als medisch kunstenaar is mijn zus Pascale altijd al gefascineerd geweest door de figuur van Vesalius. Hij was echt een grensverlegger in de omgang met het menselijk lichaam, zowel in de wetenschap als in de kunst, met de tekeningen van Jan van Kalker in *De Humani Corporis Fabrica*. Vorig jaar was het vijfhonderd jaar geleden dat Vesalius geboren werd. Samen met de Britse beeldhouwster Eleanor Crook besloten we een reizende tentoonstelling op te zetten met hedendaagse kunstenaars, rond de figuur van Vesalius en het menselijk lichaam. *Fabrica Vitae* trekt onder meer naar Kopenhagen, Basel, Riga, Saint-Louis en Washington DC. In België zal de tentoonstelling alleen in Gent te zien zijn.'

Marjan Doom: 'Het eerste idee was om de tentoonstelling van *Fabrica Vitae* in het museum aan De Sterre te presenteren. Maar toen hoorden we dat de ruimtes hier vrijkwamen, rijpte het idee van een volledig nieuw concept: een dialoog tussen de kunstenaars van *Fabrica Vitae*, de ruimtes in Rommelaere en kunstenaars met wie de universiteit een bijzondere band heeft. Zoals de beeldend kunstenaar Berlinde De Bruyckere, die in het voorjaar nog een eredoctoraat kreeg aan de UGent. Dit was de ideale gelegenheid om samen met haar iets op poten te zetten.'

Model uit papier-maché van een oog

wetenschappelijk object uit de collectie van de Geschiedenis van de Wetenschappen

Wat mogen we precies van die samenwerking verwachten?

Berlinde De Bruyckere: 'Ik vind het vooral spannend om een kunstwerk speciaal voor deze ruimte te maken. De ruimtes in het Rommelaere-instituut zijn echt opgeladen met knowhow, wetenschap en geschiedenis – alleen al die grote hoeveelheden boeken die hier staan. Tegelijk is wat hier gebeurde heel cru en ruw. Daar wil ik een verzachtende factor tegenoverstellen. Ik ben een groot bewonderaar van de zeventiende-eeuwse schilder Zurbarán. Zijn werken zijn heel ascetisch, zuiver en tactiel in hun spel met texturen. Zijn Agnus Dei is een toonbeeld van de onschuld zelf: een lammetje dat op een tafel ligt met vastgebonden pootjes. Als hommage aan hem maak ik nu een veulentje dat in een gelijkaardige houding ligt.'

'Het wordt een klein beeld, helemaal niet dominant. Een schakel in het grotere geheel. De mensen moeten evenveel aandacht en fascinatie hebben voor de wetenschap en knowhow die het werk omringt.'

'Ik ben trouwens altijd geïntrigeerd geweest door de figuur van Vesalius. Hoe hij lijken soms moest gaan stelen om ze te kunnen dissecteren, en als wetenschapper dus bijna een misdaad beging door de passie voor zijn vak. Diezelfde nieuwsgierigheid speelt ook heel erg bij kunstenaars.'

Dat is wellicht de reden waarom je een eredoctoraat hebt gekregen?

Berlinde De Bruyckere: 'Dat klopt. De rector heeft het mooi verwoord: ze gelooft onder meer sterk in de kruisbestuiving tussen wetenschap en kunst. Mijn werk draagt daartoe bij.'

Marjan Doom: 'De dialoog tussen kunst en wetenschap gaat veel verder dan kunstenaars die helpen de resultaten van onderzoekers te illustreren. Het werk van Berlinde, en ik hoop ook deze tentoonstelling, zijn mooie voorbeelden van de maatschappelijke impact die een dergelijke samenwerking kan hebben. Berlinde en de UGent hebben een band die al heel lang teruggaat. Ik was nog maar pas in dienst bij de universiteit toen ik

Gezichtsreconstructie van Andreas Vesalius

Pascale Pollier & Richard Neave, 2014

HET MYSTERIE VESALIUS

Post Mortem is geïnspireerd door het leven en de werken van Andreas Vesalius, grondlegger van de anatomie en afkomstig uit Vlaanderen. 'Mijn zus wilde al langer meer weten over Vesalius, zijn leven en hoe hij gestorven is', zegt Chantal Pollier.

En wij maar denken dat dat bekend was: Vesalius is gestorven op een strand op het Griekse eiland Zakynthos, na een schipbreuk. Toch? Niet, zegt Chantal. 'Er zijn heel wat mythes rond zijn dood, onder meer omdat zijn graf nooit gevonden is. Daarom hebben we enkele wetenschappers onder de arm genomen om een en ander uit te zoeken. Ook de Belgische consul in Athene, Theo Dirix, heeft zich enthousiast op het onderwerp geworpen. Onze theorie is dat Vesalius met scheurbuik aan land gekomen is in de stad Zakynthos en daar ook gestorven is. Het beeldje op het strand bij Lagana, waar hij volgens de verhalen schipbreuk zou hebben geleden en aan land zijn gekomen, staat er dus verkeerd.'

'Volgens ons is Vesalius in de Santa Maria della Grazie-kerk begraven, wat beter zou passen bij iemand van zijn standing. De kerk is intussen verwoest door aardbevingen en nu staat er een hotel. Waar ik uiteraard overnacht heb (*lacht*).

- ▶ met haar een week met paardenkadavers aan de slag mocht. Er is toen een wereld voor me open gegaan.'

Berlinde De Bruyckere: 'Dat was toen voor mijn werk dat geïnspireerd was op Wereldoorlog I, en de foto's van dode paarden die daarover bestonden. Het is dus begonnen met een heel concrete, wat stoute vraag, maar daarna hebben we samen een enorme weg afgelegd. Je komt als kunstenaar in die snijzaal terecht waar de dode paarden worden ontleed. Dat is een heel vreemde wereld voor een kunstenaar – voor iedereen eigenlijk. Het is echt een wisselwerking geworden: ik kom met een bepaalde vraag, maar word intussen ook beïnvloed door wat onderzoekers zeggen, hun wetenschappelijke inzichten.'

'Misschien zat de wetenschappelijke wereld vroeger wat meer in zijn ivoren toren, maar nu ervaar ik veel openheid. Recent hebben psychoanalisten van de faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen me gevraagd om met hen samen te werken. Hoe kijkt een kunstenaar naar een lichaam, wat doe ik daarmee, wat kunnen die beelden doen. Ik ben natuurlijk maar een kleine schakel, maar toch: ze vinden dat belangrijk.'

Een tentoonstelling over het menselijk lichaam, anatomie, de dood: jullie gaan de taboesferen niet bepaald uit de weg.

Chantal Pollier: 'We zouden Fabrica Vitae oorspronkelijk ook exposeren in het VN-gebouw in Genève. Uiteindelijk moesten we verhuizen naar een veel bescheidener locatie omdat de verantwoordelijken te horen kregen dat het thema te gevoelig lag voor de vertegenwoordigers van een aantal landen. Oké, het thema is misschien niet het meest evidente. Maar het zou minstens het begin moeten zijn van een dialoog, in plaats van het einde.'

Marjan Doom: 'Het is zeker niet de bedoeling om te choqueren. Wel om grenzen af te tasten en bezoekers te laten

EGO

Johan Jacobs en
Dirk Hendriks, 2015,
beeld uit een animatie,
te zien op de tentoonstelling

reflecteren. Als het goed is, zouden mensen met meer vragen moeten buitenkomen dan toen ze binnenkwamen.'

Chantal Pollier: 'Een mooi voorbeeld is de mummie uit de collecties van de universiteit. Vijftien jaar geleden trok ik mijn stoute schoenen aan en vroeg ik hier in dit gebouw aan professor Michel Piette of hij weet had van een mummie op de forensische afdeling. Michel Piette nam me toen mee in de kelders van het Rommelaere-gebouw, en er bleek inderdaad een mummie te zijn. Ik heb die toen uitgebreid bestudeerd, getekend en gefotografeerd, wat me geïnspireerd heeft voor verschillende werken.'

'De verwachting was dat de mummie nu, vijftien jaar later, vergaan zou zijn, want hij begon toen al in slechte staat te verkeren. Voor mij was dat contradictorisch: zo lang zo goed bewaard, onsterfelijk als het ware, om dan uiteindelijk toch te verdwijnen. Het was mijn bedoeling om over dat thema een kunstwerk te maken, op basis van wat er van de mummie zou overblijven – letterlijk stof en as. Maar wat bleek? Hij was er nog altijd. Zo goed als onveranderd.'

Marjan Doom: 'Dat illustreert waar we naartoe willen. Die mummie is op zichzelf ongelooflijk mooi. Maar tegelijk kijk je ook naar een lijk. Ik hoop dat de bezoekers ook de schoonheid kunnen ervaren in een dood lichaam of een anatomisch object.'

Er zijn ook heel wat randactiviteiten en lezingen.

Marjan Doom: 'Precies omdat we er ons van bewust zijn dat de tentoonstellingen veel vragen kunnen oproepen. Als universiteitsmuseum willen we de bezoeker mensen aanreiken die met die vragen om kunnen. Wetenschappers, maar ook kunstenaars. Het is een druk randprogramma, al zeggen we het zelf, met onder meer films en lezingen in het mooie oude auditorium hier.'

'Die lezingen moet je overigens niet steeds klassiek opvatten. Zo kun je op de tentoonstelling vragen achterlaten waar euthanasie-expert Marc Cosyns wekelijks zal op ingaan. Hij vat het zelf op als een performance. We zijn benieuwd!'

Een hele boterham dus.

Marjan Doom: 'Je mag het gerust een festival noemen. Stilletjes hoop ik dat de mensen meer dan één keer komen omdat hier altijd iets te beleven zal zijn. Op Halloween is er bijvoorbeeld een nocturne, in het KASK en hier. Alweer een gelegenheid om het gebouw en de kunstwerken op een andere manier te leren kennen!'

Meer informatie:

Post Mortem, van 15 oktober tot 20 december 2015. Alles over de tentoonstellingen, de randactiviteiten en de lezingen vind je op WWW.POSTMORTEM.UGENT.BE.

#UGent

Philippe Smet @pfsmet
02:23 - 16 jul. 2015

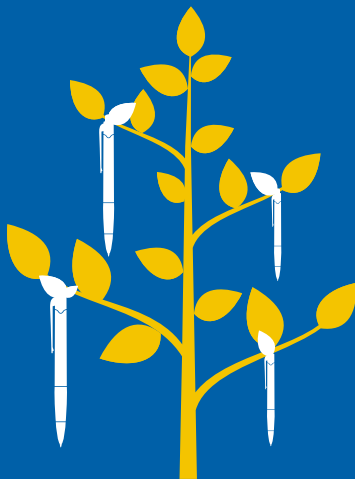
**Oei... Biodegradeerbare pen van #ugent is stuk.
Moet die nu in de GFT container? #dtv**

Research@UGent @ResearchUGent
02:34 - 16 jul. 2015

**@pfsmet In de tuin planten. Komt er een hele struik
met nieuwe balpennen van!**

Philippe Smet @pfsmet
02:51 - 16 jul. 2015

@ResearchUGent Ben benieuwd... #ugentseweek

WAT IS ER GAANDE OP:

SARTON LEERSTOEL

UGent-alumnus George Sarton (1884-1956) maakte carrière in de VS en legde mee de basis voor de wetenschapsgeschiedenis als wetenschappelijke discipline. Honderd jaar na zijn geboorte besloot de UGent de Sarton Leerstoel voor de Geschiedenis van de Wetenschappen in te richten. Elk jaar worden een Sartonleerstoelhouder en verschillende Sartonmedaillehouders gekozen en uitgenodigd om lezingen te geven.

Op voorstel van professor Marc Brysbaert (faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen) gaat de 30e Sarton Leerstoel naar professor Willem J.M. Levelt (Universiteit van Nijmegen). Professor Levelt is een gerenommeerd taalpsycholoog. Hij richtte in Nijmegen het Max Planck Instituut voor Psycholinguïstiek op en publiceerde verschillende toonaangevende boeken. Professor Levelt krijgt de Sarton Leerstoel in het bijzonder voor het boek *A History of Psycholinguistics: The Pre-Chomskyan Era* (Oxford University Press, 2013), waarin hij het wetenschappelijk onderzoek over taal in de 19de eeuw analyseert.

De inaugurale lezing *The first golden age of Psycholinguistics 1865-World War I* vindt plaats op donderdag 22 oktober 2015 om 16 uur in de Aula. Nadien biedt het Sartoncomité een receptie aan.

Wil je erbij zijn? Meld je vooraf aan bij
Rita.Malfliet@UGent.be

WWW.SARTONCHAIR.UGENT.BE

GELOVEN IN GENT

Het recent verschenen boek *Geloven in Gent. Plaatsen van het religieuze verleden* neemt je mee langs allerlei bijzondere plaatsen in de stad die met geloof te maken hebben. Zo zijn er bijvoorbeeld bijdrages over Het Pand, het Sint-Pietersplein, de Bijloke en de grot in Oostakker-Lourdes. Het boek is samengesteld door UGent-onderzoeker Ruben Mantels en de professoren Anne-Laure Van Bruaene, Christophe Verbruggen en Gita Deneckere (vakgroep Geschiedenis). De foto's zijn van de hand van Benn Deceuninck. Opmerkelijk: dit hele project werd gefinancierd via schenkingen uit de kring van professor emeritus en eredecaan van de faculteit Rechtsgeleerdheid Marcel Storme.

WWW.ACADEMIAPRESS.BE

LITERATUUR EN MIGRATIE

In het najaar pakt de vakgroep Letterkunde voor de derde keer uit met een lezingenreeks over hedendaagse literatuur. De tien lezingen staan in het teken van literatuur en migratie. Schrijfster Rachida Lamrabet opende de reeks; een gesprek met Abdelkader Benali is het sluitstuk. Tussendoor buigen Gentse literatuurwetenschappers over de vele gezichten van migratie. De lezingen zijn gratis; wie de hele reeks wil volgen als permanente vorming, moet zich inschrijven.

WWW.TAALENLETTERKUNDE.UGENT.BE/PERMANENTEVORMING

BREEK UIT JEZELF

De UGent wil haar studenten maximaal helpen om tijdens en na hun studies hun vleugels uit te slaan. Maar hoe pak je een buitenlandse uitwisseling of stage in de praktijk aan? Frederik De Decker, afdelingshoofd Internationalisering, wijst je alvast de weg.

O

**ké, ik zie het
buitenland wel zitten:
wat moet ik doen?**

'Het is een goed begin om naar onze International Days te komen. Die vinden dit jaar plaats op 27 en 28 oktober, respectievelijk voor

een internationaal avontuur tijdens en na je studies. Oriënteringssessies bieden je een eerste kennismaking met de brede waaier aan mogelijkheden en daarnaast zijn er allerhande verdiepingssessies. Wij willen in de eerste plaats triggeren. De verdere uitleg omtrent mogelijke bestemmingen en specifieke aanvraagprocedures krijgen studenten op facultair niveau.'

**Moet ik masterstudent zijn
om in aanmerking te komen?**

'Zelfs voor eerstejaarsstudenten kan het zinvol zijn om al eens bij zichzelf na te gaan of ze zich ►

Begin vroeg genoeg

Frederik De Decker:

'Zelfs eerstejaarsstudenten kunnen zich al afvragen of een verblijf in het buitenland iets voor hen is.'

- ▶ aangesproken voelen. Aan een buitenlandse trip gaat een heel bewustmakingsproces vooraf. Het is belangrijk om dat zo vroeg mogelijk op gang te brengen.'

Wat maakt een buitenlands verblijf zo bijzonder?

'Een gerichte leer- of werkervaring in een ander land, hoe kort ook, heeft door de specifieke context een positieve invloed op je latere functioneren. Daarnaast is het gezond om eens

letterlijk en figuurlijk afstand te nemen van je normale leven. Je leert ook met mensen omgaan die je in normale omstandigheden niet snel zal ontmoeten. Dat alles maakt dat je na afloop sowieso sterker zal staan dan voorheen.'

Krijgen studenten die gewoon aan de UGent blijven nog wel een volwaardige opleiding?

'Uiteraard! Ook hier zijn er legio mogelijkheden om je die extra internationale en interculturele competenties eigen te maken. Er zijn de veelvuldige contacten met studenten en gastdocenten uit andere landen, de Summer Schools, professoren die interessante buitenlandse cases onder de loep nemen ...'

INGENIEURS ZONDER GRENZEN

Ingenieur- en architectuurstudenten kunnen al sinds 1948 via de *International Association for the Exchange of Students for Technical Experience* (IAESTE) werkervaring opdoen in een buitenlands bedrijf of onderzoeksinstituut. De voorbije zomer ging een 60-tal van hen de uitdaging aan. 'De meesten hadden net de derde bachelor of eerste master afgerond', zegt **Annelies Vermeir**, nationaal coördinator van IAESTE België. 'Afhankelijk van de duur is een stage goed voor 3 tot 6 studiepunten. Voor elke buitenlandse student die wij in België een plaats kunnen aanbieden, kan iemand uit Gent, Brussel of Leuven de grens over, van Brazilië tot Japan en van Noorwegen tot Ghana. We werken samen met ruim 80 landen. Er zijn geen beurzen, maar de werkgever neemt een deel van de kosten op zich. De studentenvereniging van de stad waar iemand belandt, plant ook allerlei sociale en culturele activiteiten. Dat maakt van een IAESTE-stage op alle vlakken een verrijkende ervaring: je verdiept je in een expertisedomein naar keuze, terwijl je aan je zelfstandigheid werkt en een internationaal netwerk uitbouwt.'

WWW.IAESTE.BE

Hoeveel UGent-studenten trekken gemiddeld naar het buitenland?

'Van de kersvers afgestudeerden heeft ongeveer 20% een buitenlandse studie-ervaring ter waarde van 20 studiepunten, wat overeenkomt met een derde van een academiejahr. Tegen 2020 hopen we de kaap van de 25% te halen. Afgelopen jaar trokken 1.200 studenten een tijdje weg. In twee derde van de gevallen ging het om een studie in het kader van Erasmus. Maar ook andere programma's winnen aan populariteit. Je kan een stage vervullen, onderzoekswerk verrichten in het kader van je masterproef of kiezen voor een project gelieerd aan ontwikkelingssamenwerking.'

Hoe ziet het financiële plaatje eruit?

'Meestal hangt aan een buitenlandse verblijf een beurs vast, maar dat is niet automatisch zo. Ook is het koffiedik kijken hoe de Vlaamse en Europese overheidsfinanciering in deze budgettaire moeilijke tijden zal evolueren. Wel hoeft je aan de gastuniversiteit doorgaans geen inschrijvingsgeld te betalen en behoud

Kijk verder dan Erasmus

Ongeveer een derde van de studenten die naar het buitenland trokken, deed dat via andere programma's dan Erasmus.

BRUG NAAR DE ARBEIDSMARKT

Steeds meer afgestudeerden verkleinen de stap naar het beroepsleven door eerst nog een buitenlandse stage af te werken. Sinds een jaar kunnen ze voor alle informatie en een beursaanvraag terecht bij Reconfirm, het Vlaams stageplatform voor internationale stagemobiliteit na de studies. 'Via dit consortium bundelen 19 van de 21 Vlaamse instellingen voor hoger onderwijs de krachten om afstuderenden te begeleiden naar een buitenlandse stage met Europese financiering', zegt **Patricia BursSENS**, beleidsmedewerker internationalisering van de UGent. 'Flanders Knowledge Area staat in voor het centrale beheer van de beurzen, de stagedatabank en de algemene coördinatie van het consortium. Wil je via het programma Erasmus + een beurs verkrijgen voor een stage van twee tot twaalf maanden in tal van Europese landen, dan moet je je online aanmelden vóór je afstudeert. Een combinatie met de beroepsinschakelingsstijd is mogelijk, als de RVA akkoord gaat met je stageplannen en je voor die periode vrijstelling van beschikbaarheid op de arbeidsmarkt verleent. Ik raad je wel aan om een stage te kiezen in lijn met je vakgebied en, belangrijker nog, met je competenties en ambities. Dan blijkt je er op professioneel vlak vaak het meest uit te halen.'

WWW.RECONFIRM.EU

je je kindergeld en eventuele studietoelage. Daarnaast geeft de UGent studenten een voucher om in het UCT (Universitair Centrum voor Talenonderwijs, nvdr) één niveau van de taal te volgen waarin de lessen worden gegeven.'

Kan iedereen zo maar inchecken voor de bestemming van zijn of haar dromen?

'Een student kan in principe alleen naar een universiteit waar zijn faculteit nauwe banden mee onderhoudt. Vaak is de samenwerking

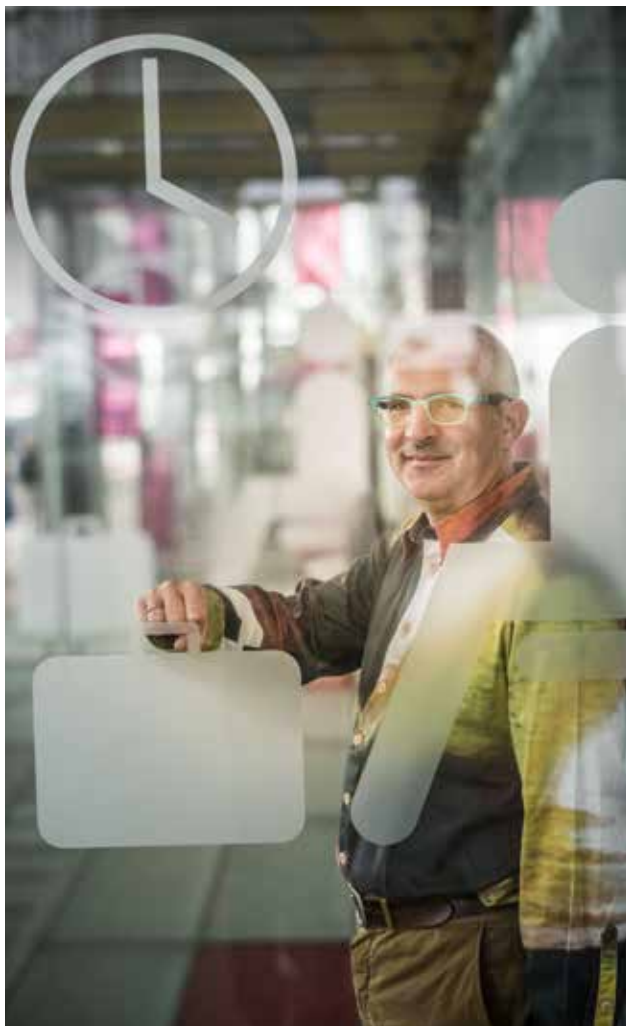

- ▶ gebaseerd op een persoonlijk contact tussen professoren. Dat biedt meteen ook de garantie dat de uitwisseling inhoudelijk valabel is. Alle afspraken worden vastgelegd in een Learning Agreement. Zo weet de student precies wat van hem verwacht wordt om tijdens de uitwisseling de nodige studiepunten te verzamelen. Er komt soms wat kunst- en vliegwerk bij kijken om de gemaakte afspraken helemaal in te vullen, maar dat hoort nu eenmaal bij de competenties die je *en route* verwerft.'

Wie beslist wie waar naartoe kan?

'Soms legt een centrale commissie de selectieprocedure vast, soms de faculteit. In de toekomst streven we naar meer algemene afspraken om zo het besluitvormingsproces transparanter te maken. Voor de generieke beurzen van de Vlaamse overheid ga je namelijk in competitie met studenten van andere faculteiten. Als we geen appels met peren willen vergelijken, moeten we dus op grond van ondubbelzinnige criteria kunnen oordelen. De studieresultaten spelen een rol, maar motivatie, een goede voorbereiding en talenkennis geven even vaak de doorslag.'

WWW.UGENT.BE/INTERNATIONAAL

HET CHINA-SEMESTER

Vijftien studenten van de derde bachelor Chinese Taal en Cultuur vertrokken onlangs naar Shenyang, een stad met 7 miljoen inwoners. Ze volgen er tot december aan de Liaoning Universiteit een programma dat op hun maat werd gesneden. Professor **Ann Heirman** zette deze structurele samenwerking acht jaar geleden op poten: 'Een taalopleiding zonder reële praktijkervaring leek ons echt niet meer van deze tijd. Je kan maar zeggen dat je het moderne Chinees beheerst als je op de lokale markt verstaanbaar kan maken en je ook bij de fietshersteller je plan kan trekken. De studenten krijgen in Shenyang niet alleen taalgerelateerde vakken maar kunnen ook opteren voor

kalligrafie, Chinese film of krijgskunsten. Zo is hun onderdompeling in de lokale cultuur en gemeenschap pas echt compleet. Iemand van ons team gaat tijdens de examens ter plaatse om de resultaten door te nemen. In het tweede semester proberen we dan optimaal verder te bouwen op de vorderingen die de studenten hebben gemaakt. De reacties zijn doorgaans dan ook uitermate positief. Er is zelfs al meer dan één gemengd huwelijk uit voortgevloeid. Maar dat is dan weer een ander verhaal.'

HET BESTE VAN TWEE WERELDEN

Wouter Droesbeke is muzikant én technisch medewerker bij de vakgroep Toegepaste Biowetenschappen. Een ideale combinatie, vindt hij zelf.

Ik werk in het laboratorium voor graan- en dier-voedertechnologie. Daar worden op kleine schaal dierenvoeders gemaakt: aan meel worden enzymen en probiotica toegevoegd om de effecten op kippen, varkens of runderen te kunnen onderzoeken. Laboranten maken het basisproduct klaar. Dat meng ik met de juiste hoeveelheden meel. Ik sta ook in voor het onderhoud van de machines.

Dit werk doe ik sinds november 2014 en ik doe het enorm graag. Ik heb lang voltiids als muzikant gewerkt. De dwang om met je muziek je brood te moeten verdienen weegt erg zwaar en zet je creativiteit onder druk. Nu werk ik deeltijds aan de UGent en vanaf donderdagavond concentreer ik me op mijn muziek. Ik zing en speel gitaar bij de Poldercowboys. We spelen chanson, kleinkunst, country en folk, met akoestische instrumenten. We treden vaak op, maar niet in concertzalen of op festivals, wel op feestjes, recepties, events. Daarnaast heb ik een soloprogramma, *Echoes from the Trenches*. Gedichten van soldaten uit de Eerste Wereldoorlog heb ik op muziek gezet – sober, ingetogen, met veel respect voor de tekst. Dat programma breng ik onder meer in scholen en voor cultuurverenigingen.

Ik woon in Abele, een gehucht dat deel uitmaakt van Watou – pal op de *schreve*, de Frans-Belgische grens, aan de voet van de Catsberg. Vanuit Poperinge heb ik een directe treinverbinding met Gent: ik neem de trein van 6.10 uur – in de zomer soms die van 5.10 uur

– en rond twintig voor acht ben ik al op het werk. Dat is vroeg, ja. Mijn acht uur slaap heb ik hard nodig, zodat ik door de week al om negen uur ga slapen. Voor een muzikant was dat wel even wennen ...

In de Westhoek woon ik heel graag, maar ik vind het verfrissend om naar Gent te komen werken: wat cultuur opsnuiven, de dynamiek van de studenten om me heen voelen. Ik heb echt het gevoel dat ik het beste van twee werelden kan combineren.'

EEN DRUPPEL GEDROOGD BLOED VOLSTAAT

Alternatieve analysetechnieken in opmars

Wie van drugsgebruik wordt verdacht, moet onder toezicht in een potje plassen. Privacy-gewijs is dat niet ideaal. Nieuwe gevoelige analysetechnieken zorgen voor alternatieven – en helpen je bijvoorbeeld ook om je geneesmiddelengebruik van bij je thuis te laten opvolgen.

De wereld van de analysetechnieken is volop in beweging, zegt professor Christophe Stove (vakgroep Bioanalyse), die verbonden is aan het Laboratorium voor Toxicologie van de UGent. 'In ons lab doen we onder meer forensisch toxicologisch onderzoek: we helpen het gerecht bij de waarheidsvinding. Vinden we in het lichaam van een vermoorde vrouw sporen van medicijnen of drugs? Was een chauffeur onder invloed? Daarnaast doen we ook methodologisch onderzoek naar analysetechnieken: hoe kunnen we ze tegelijk gevoeliger én betrouwbaarder maken?'

We kennen allemaal de urinetest, de speekseltest en de bloedtest. Zijn er nieuwe tests op komst?

'Om drugsgebruik bij gevangenen op te sporen, zet men meestal de urinetest in. Maar gevangenen kunnen hun urinestaal vervalsen. Daarom moeten ze hun plasje maken onder toezicht van de cipiers. Dat zorgt wederzijds voor wrijving en wrevel. In Zweden experimenteerde men met een ademtest die minder privacygevoelig is. In uitgeademde lucht zitten namelijk minieme partikeltjes

A large, warm-toned portrait of Professor Christophe Stove, a middle-aged man with short brown hair, smiling broadly. He is wearing a white lab coat over a dark shirt. The background is a blurred laboratory setting with white walls and equipment.

Haarfijn

Professor Christophe Stove: 'Haaranalyses bevatten erg veel informatie, maar de interpretatie blijft delicaat.'

die je op een filter kunt opvangen en analyseren. Met de nieuwe methode kun je voorlopig alleen bepalen of iemand drugs heeft gebruikt, niet hoeveel. Maar voor een gevangenis – waar in principe nultolerantie bestaat – volstaat dat.'

Ook haren kunnen worden geanalyseerd?

'Als je medicijnen of drugs neemt, verdwijnen die na een tijdje uit je lichaam, maar ze laten wel sporen na in je nagels en in je haar. Haar groeit gestaag vanuit de haarwortel, die bevoeid wordt met bloed. Als je cocaïne in je bloed hebt, zullen je haren daar minieme concentraties van bevatten. Haren groeien gemiddeld één centimeter per maand en vormen zo een chronologisch archief van stoffen die je in je bloed hebt gehad. Bij nagels is zo'n archief veel minder eenvoudig te ana-

lyseren. Daarom wordt nagelanalyse – althans voorlopig – nog niet routinematig ingezet.

Haaranalyses zijn intussen goed ingeburgerd. Er zijn wel verfijnde analysetechnieken voor nodig en de interpretatie blijft delicaat. Als jij in een kamer gaat logeren waar kort tevoren cocaïne werd gebruikt, zullen we in jouw hoofdhaar mogelijk sporen van cocaïne vinden. Onderzoekslabo's kunnen zulke externe contaminaties niet altijd helemaal wegwassen. Als we sporen van drugs vinden, zoeken we daarom in je haar ook naar afbraakproducten van die drugs. Als je niets hebt genomen, kan je lichaam het ook niet afbreken en treffen we dat afbraakproduct niet aan.'

Onnodige ziekenhuis- bezoeken vermijden

Als de patiënt thuis bloed prikt via de DBS-techniek, kan de arts de concentratie van medicatie in het bloed opvolgen en de dosering aanpassen.

► Kun je je haar bleken om drugs- of medicatiegebruik te maskeren?

'Als je agressieve bleek- of kleurmiddelen gebruikt, kan dat. Sporters die plots hun haar blonden – of zich kaalscheren – worden daarom wel eens verdacht van dopinggebruik. Niet altijd onterecht: in de Ronde van Frankrijk 1998 – de fameuze “dopingtour” – fietste zo- wat de hele Festina-ploeg met gekleurd haar rond ...'

Aan de UGent werd veel onderzoek gedaan naar een alternatieve techniek om bloedstalen te analyseren – dried blood spots (DBS). Wat is dat?

'Voor een klassieke bloedtest wordt uit een ader wat veneus bloed opgezogen. Voor de drogedruppel- techniek volstaat een vingerprik: je vangt een druppeltje bloed op met een filterpapiertje en laat dat drogen. In het lab ponsen we daar een schijfje van drie milli- meter uit en dat analyseren we, meestal met behulp van vloeistofchromatografie en massaspectrometrie. Vrij eenvoudig, maar er waren wel problemen met de DBS-techniek. Bloed gedraagt zich immers zoals elke vloeistof: als je een dikke siroop op papier druppelt, krijg je een kleinere vlek dan bij een waterige vloeistof. De dikte van het bloed varieert per persoon, waarbij bloed met een lage hematocrietwaarde – dus met weinig rode bloedcellen – veel dunner is dan bloed met een hoge hematocrietwaarde. Het schijfje dat we uit de gedroogde bloeddruppel knippen, bevat in het eerste geval dus veel minder bloed dan in het tweede – maar dat weet je niet als je de hematocrietwaarden niet kent. Accurate en betrouwbare concentratiemetingen worden dan heel lastig.

Wij hebben daar verscheidene oplossingen voor gevon- den. Dik bloed bevat veel rode bloedcellen, die verreweg de belangrijkste bron van kalium in het bloed zijn. Door het kaliumgehalte in het monster te meten, weten we hoe hoog de hematocrietwaarde is en kunnen we de gemeten concentraties corrigeren. Die methode werd internationaal opgepikt.'

Welke voordelen heeft die drogedruppeltechniek?

'Ze kan bijvoorbeeld helpen om een behandeling beter op te volgen. Als een arts jou een peperduur antikanker- middel voorschrijft, weet hij niet zeker of de dosering voor jou wel correct is. Is ze te hoog, dan kun je last krijgen van bijwerkingen en zul je het middel niet altijd zo trouw innemen. Is de concentratie te laag, dan is het middel ineffectief. Dat is slecht voor jouw behan- deling en kost de gezondheidszorg veel geld. Door de concentraties van het middel in het bloed te monito- ren, kunnen we onder- of overdosering voorkomen en mogelijk de effectiviteit verhogen. De DBS-techniek maakt dat eenvoudiger.'

Hoezo?

'Neem nu een transplantatiepatiënt. Die moet levenslang anti-afstotingsmiddelen nemen en moet zich daarvoor intensief laten opvolgen. Hij moet dus regelmatig naar het ziekenhuis voor de klassieke bloedtest. Je kunt patiënten trainen om met de DBS-techniek thuis wat bloed te prikken en dat naar het lab te sturen. Dat bepaalt de concentraties van de medicatie en geeft de waarden door aan de arts. Ook patiënten met epilepsie kun je zo opvolgen.

Als je een buisje veneus bloed naar de Verenigde Staten wilt sturen, gelden daar strenge voorzorgsmaatregelen voor. Het is ook heel duur. Voor een gedroogde bloedvlek kan het met de gewone post, wat kosten en tijd spaart. Dat maakt de techniek ook interessant voor grootschalig onderzoek – bijvoorbeeld voor grote klinische studies van farmaceutische firma's of epidemiologische studies. Denk maar aan de treinramp in Wetteren: om te controleren of omwonenden aan contaminanten werden blootgesteld, kun je in plaats

van een klassieke bloedafname te organiseren gewoon van deur tot deur gaan voor een vingerprik. Daarom werd de techniek ook al toegepast bij vogels, dolfijnen en andere dieren: een kleine bloedprik volstaat om te onderzoeken aan welke contaminanten ze worden blootgesteld.

Gezondheidsapps zijn de trend. Kunnen we met die drogedruppeltechniek op onze smartphone straks ook ons bloed monitoren?

Dat is nog niet voor morgen, denk ik. In ons lab hebben we een DBS Autosampler die gedroogde bloedspots kan analyseren. Maar de volledige configuratie kost ongeveer zoveel als een huis en past echt niet in je smartphone ... Hoewel er ontwikkelingen richting miniaturisatie zijn, zal het nog wel even duren voor een app wordt ontwikkeld die even gevoelig, precies en – vooral – betrouwbaar is. ◀◀

'JE LEERT HIER ECHT OM TE DURVEN DENKEN'

De Quetelet Colleges volgens Olivia en Henri

Voor sommige studenten mag het net ietsje meer zijn. Olivia Vandeputte en Henri Van Overmeire volgden naast hun studies twee jaar lang de Quetelet Colleges, Vlaanderens eerste universiteitsbrede honoursprogramma voor uitmuntende studenten.

Jullie schreven je allebei in voor de Quetelet Colleges. Vanwaar die honger naar extra kennis?

Henri Van Overmeire: 'Elke student die het eerste jaar succesvol heeft afgewerkt, kan zich aanmelden. Natuurlijk streelt het je ego als je geselecteerd bent. Al moet ik eerlijk toegeven dat ik niet tot de drie beste fysicastudenten van mijn jaar behoor. De coördinatoren

van de Quetelet Colleges kijken echter niet louter naar je academische prestaties, maar ook naar je motivatie en creativiteit. Je moet ook goed kunnen debatteren bijvoorbeeld, en dat ligt me wel. Maar het is vooral de inhoud van de lezingen, die heel maatschappelijk geënt zijn, die de doorslag gaf.'

Olivia Vandeputte: 'Ik heb er altijd van gedroomd om geschiedenis te studeren en mijn master aan de universiteit van Cambridge te behalen. Om die droom te verwezenlijken moest ik me wel onderscheiden van de rest, besepte ik. En dat kon via de Quetelet Colleges. Natuurlijk vond ik de lessen op zich ook erg interessant.'

Maakten de extra lezingen de workload niet te zwaar?

Olivia Vandeputte: 'Dat viel goed mee. Op dinsdag, van 19 tot 21 uur, moesten we de lezingen bijwonen. We kregen vooraf ook telkens een paar artikels te lezen om zo een gerichte vraag te kunnen stellen op het forum. Daarnaast moesten we enkele lijvige essays schrijven.'

Henri Van Overmeire: 'Die essays zorgden wel voor een paar crisismomenten, maar de werklast bleef altijd heel redelijk.'

De colleges zijn alleen toegankelijk voor de beste studenten. Kregen jullie wel eens negatieve commentaar van medestudenten?

Olivia Vandeputte: 'Eigenlijk niet. Alleen mijn beste vrienden plaagden mij daar wel eens mee, maar dan voor de grap. Vaak waren ze ook wel nieuwsgierig, en soms praatten we nog een tijdje na over het onderwerp van een bepaalde lezing.'

Henri Van Overmeire: 'Veel hangt ook af van je eigen attitude. Als je te pas en te onpas laat

QUÉ(TELET)?

Sinds twee jaar organiseert de UGent de Quetelet Colleges. Het universiteitsbrede honoursprogramma - genoemd naar Adolphe Quetelet, een 18de-eeuwse hoogleraar wiskunde aan de Gentse universiteit met een brede belangstelling - wil de beste studenten een extra uitdaging bieden. Het programma bestaat uit twee studiebezoeken en wekelijks een lezing door nationale en internationale experts uit verschillende domeinen over het hoe en waarom van wetenschap, cultuur en samenleving. Na elke lezing volgt nog een debat. Elk jaar worden uit de 15% beste studenten vijftig kandidaten geselecteerd op basis van een motivatiebrief, een debat en een paper.

Het initiatief werd uitgewerkt door directeur Onderwijsaangelegenheden professor Kristiaan Versluys. Huidige programmadirecteurs zijn de professoren Michel Tanret en Fred Brackx.

WWW.UGENT.BE/HONOURSPROGRAMMA > QUETELET COLLEGES

Henri Van Overmeire

°1995, bachelor Fysica
en Sterrenkunde (2015)

Olivia Vandeputte

°1994, bachelor Geschiedenis, minor
Politieke Wetenschappen (2015)

BREAKING FRONTIERS

Naast de Quetelet Colleges organiseert de UGent sinds drie jaar ook het 'Honours Programme in Life Sciences: Breaking Frontiers'. Studenten uit de faculteiten Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, Diergeneeskunde en Farmaceutische Wetenschappen krijgen de kans om, onder begeleiding van een promotor, faculteitsoverschrijdend wetenschappelijk onderzoek uit te voeren. Breaking Frontiers wordt dit jaar en volgend jaar mee mogelijk gemaakt door SGS Life Science Services. Het clinical-researchbedrijf schenkt niet alleen 20.000 euro, maar organiseert ook seminars over wetenschappelijk onderzoek. Bruno Speder, head clinical regulatory affairs: 'We wilden graag de wereld van de *clinical research* wat bekender maken bij de studenten, en tegelijk het onderzoek in Vlaanderen steunen.'

WWW.UGENT.BE/GE/NL/VOOR-STUDENTEN/HONOURSPROGRAMME

- ▶ vallen dat je de Quetelet Colleges volgt, is het logisch dat je smalende reacties krijgt.'

Wat is voor jullie de grootste meerwaarde van de colleges?

Olivia Vandeputte: 'Dat je op een academisch niveau meer te weten komt over onderwerpen die buiten je studiedomein vallen: ISIS, mensenrechten, de relativiteitstheorie, het vluchtelingenprobleem ... Het is ook fantastisch om met mensen in contact te komen uit heel verschillende disciplines.'

Henri Van Overmeire: 'Door te praten met studenten uit andere richtingen, die vaak heel andere toekomstplannen hebben, begin je meer te reflecteren over wat je zelf wilt. Ik overweeg nu zelfs over te stappen van fysica naar geneeskunde. Dat heeft ook met de inhoud van de Quetelet Colleges te maken. Daarin kwam vaak het fenomeen van de ivoren toren aan bod. Door die gesprekken begon ik te beseffen dat ik heel maatschappelijk geëngageerd ben en niet in de puur academische wereld wil blijven hangen.'

Olivia Vandeputte: 'Dat maatschappelijk engagement speelt ook bij mij een grote rol. Later wil ik diplomaat worden. De wereld heeft nood aan een nieuwe generatie politici met een multidisciplinaire aanpak die hun steentje willen bijdragen aan een betere wereld. De Quetelet Colleges leerden ons daarnaast een paar praktische dingen. Welke vragen trekken een debat op gang, hoe schrijf je een zakelijke brief, of hoe spreek je voor een publiek? De

workshop improvisatie bijvoorbeeld heeft me heel veel bijgebracht.'

Henri Van Overmeire: 'Ik merk dat ik nu veel minder schroom heb om mijn mening te formuleren over dingen waar ik minder vertrouwd mee ben. Je durft te denken, om het met de slogan van de UGent te zeggen. En je krijgt een brede, algemene vorming, iets wat in de exact-wetenschappelijke richtingen misschien wat te veel naar de achtergrond is verschoven.'

Waren jullie tevreden over de kwaliteit van de colleges?

Henri Van Overmeire: 'Het honoursprogramma is bijzonder goed georganiseerd. De meeste lezingen waren ontzettend boeiend en vaak verrassend actueel. Ook de uitstappen, naar het Internationaal Gerechtshof in Den Haag bijvoorbeeld, vond ik interessant.'

Olivia Vandeputte: 'Heel leerrijk vond ik de gedetailleerde commentaar op onze papers. Een unieke kans om persoonlijke feedback te krijgen van belezen mensen uit verschillende achtergronden.'

Henri Van Overmeire: 'Het lijkt me ook nuttig om onder elkaar te debatteren over onze essays. Misschien een leuk idee voor de toekomst?'

Henri, jij bent intussen voorzitter van de alumnivereniging voor Quetelet-studenten. Vanwaar je engagement?

Henri Van Overmeire: 'De laatste twee jaar

Toekomstplannen

Henri Van Overmeire: 'Door de Quetelet Colleges begon ik te beseffen dat ik heel maatschappelijk geëngageerd ben.'

hebben we met de hele groep iets moois uitgebouwd, en dat wou ik niet verloren laten gaan. In de lijn van de Quetelet Colleges en met steun van de universiteit zijn we van plan gerenommeerde sprekers uit te nodigen en uitstappen te organiseren. Ik vind het fijn dat ik op die manier iets kan terugdoen voor de universiteit. De Quetelet Colleges zijn per slot van rekening een heel mooi cadeau. Je moet je inzetten, maar je plukt er wel de rest van je leven de vruchten van.'

‘Een plaats om informatie te delen’

De bibliotheek is misschien passé in de negentiende-eeuwse betekenis: een depot van boeken. Maar voor mij is een bibliotheek vooral een plaats die voor iedereen toegankelijk is, waar informatie wordt gedeeld met zoveel mogelijk mensen, nu en in de toekomst. Of dat analoog of digitaal is, lokaal of virtueel: maakt niet uit.

De bibliotheek als allesomvattend boekendepot, daarentegen, heeft afgedaan. Waarom zouden alle bibliotheken hetzelfde werk van pakweg Conscience in depot moeten hebben? Dankzij de digitalisering kun je een netwerk van depots creëren waarin alles beschikbaar is zonder dat elke bibliotheek het papieren exemplaar moet hebben.

Ik vind het belangrijk dat een gemeenschap daarin investeert. Door een nieuwe bibliotheek aan de Waalse Krook te bouwen, zegt de Stad Gent: we willen een gemeenschappelijke, attractieve plek waar zoveel mogelijk mensen informatie kunnen raadplegen, en we investeren daarin.

Anderzijds mogen we niet blind zijn voor de nadelen van de digitalisering. Digitale bestanden zijn soms fragieler dan men denkt. Vandaar ook het belang van digitale conservering, maar ook van openheid van data zodat hergebruik blijvend mogelijk is. Het is belangrijk om de volledige impact van de digitalisering goed in te schatten.

Saskia Scheltjens
Faculteitsbibliothecaris
Letteren en Wijsbegeerte

Sara Logghe
Communicatie-
wetenschapper
bij iMinds

‘Een actieve ontmoetingsplaats’

Volgens mij zal de bibliotheek evolueren van een passieve collectie boeken naar een actieve ontmoetingsplaats. Oudere mensen staan nu al om tien uur 's morgens aan te schuiven om hun krant te gaan lezen. Maar ook jongeren moeten het leuk vinden om naar de bibliotheek te gaan.

Daarom moet de bibliotheek zich sterker richten op de bezoekerservaring. Ze kan bijvoorbeeld meer inzetten op audiovisuele media, tablets of touchscreens. Of ze kan, zoals dat idealiter zou kunnen in de nieuwe Gentse bibliotheek de Krook, de bezoekers in contact laten komen met de innovaties van de onderzoeksgroepen die in hetzelfde gebouw zullen huizen. Dat draagt bij tot de totaalervaring.

Zo worden jongeren geprikkeld om ook de andere informatie in de bibliotheek te

ontdekken. Tijdens ons onderzoek naar de jongerenbibliotheek voor de toekomst voor de bib van Gent, interviewde ik een jongere die een werkje moest maken over de middeleeuwen. Hij had de game *Assassin's Creed* uitgeleend omdat het middeleeuwse Firenze daarin perfect is nagebouwd. Maar daarna heeft hij ook de bijbehorende boeken gelezen.

Voor de bibliothecarissen wordt het zoeken naar een delicaat evenwicht. Jongeren willen wifi, en af en toe eens kunnen babbelen – zonder daarom te gaan roepen of muziek af te spelen. De bibliotheek van Genk heeft dat mooi opgelost: in sommige ruimtes moet het stil zijn, in andere niet. En omdat er veel hangjongeren waren, is de bib met hen aan de slag gegaan. Zo worden geregeld bijeenkomsten georganiseerd waar ze er kunnen leren hoe ze een cv moeten schrijven.

U denkt ook op facebook. Een greep uit de reacties:

Nathalie Cardinaels

De bibliotheek blijft zinvol. Je vindt er een divers aanbod. Want bij Standaard Boekhandel verdringen de kookboeken, reisgidsen en doe-het-zelfboeken de échte literatuur en goede verhalen.

3 september om 12:56

Steven Delarue

Openbare bibliotheken blijven bijzonder waardevol, als kenniscentrum en als ontmoetingsplaats. Ze moeten wel mee evolueren met hun tijd. Dat kan door mee te innoveren met de markt (e-books) en door lezingen en andere activiteiten te organiseren.

2 september om 15:45

Tessa Welvaert

Bibliotheken zijn enorm in bij jongeren, vooral tijdens de blok. De samenhangigheid tussen de studenten op dat moment is geweldig. Dus neen, openbare bibliotheken zijn absoluut niet passé!

2 september om 23:52

Stijn Derammelaere

We mogen niet blind zijn voor technologische evolutie. De bibliotheek krijgt minder bezoekers door de opkomst van het internet. Ik zou het jammer vinden, maar bibliotheken zouden inderdaad kunnen verdwijnen, net zoals kleinere theaterzalen en bioscopen.

2 september om 14:31

WAAROM HADDEN ZOWAT ALLE FESTINA-RENNERS HUN HAAR GEKLEURD IN DE RONDE VAN FRANKRIJK VAN 1998?

A collection of blue icons on a yellow background representing items associated with hair coloring and cycling. The items include a bicycle helmet, a box of hair dye with a woman's head silhouette, a round mirror, a hairbrush, a tube of hair product, a small clock face, a pair of gloves, and a spray bottle.

Lees meer over analysetechnieken op p.20

Lees meer over analysetechnieken op p.20

DIE DURFT DENKEN

WORDT ZITTEN HET NIEUWE ROKEN?

'We werken zittend en in onze vrije tijd kijken we tv of tokkelen we op onze smartphone – in de sofa. Zitten is de norm, en daar speelt onze fysieke omgeving op in: als je in de wachtkamer bij de dokter liever staat dan zit, kijkt men je vreemd aan. De consensus groeit dat al dat zitten gezondheidsproblemen veroorzaakt: lage rugpijn, overgewicht, cardiovasculaire aandoeningen, diabetes type 2 en sommige vormen van kanker.

Wanneer kom je in de risicozone? De dosis-responsrelatie is nog niet precies ontrafeld. Je risico op vroegtijdig overlijden neemt in elk geval sterk toe als je meer dan acht uur per dag zit – zelfs als je dagelijks een half uur beweegt of sport. Je risico

op aandoeningen is ook hoger als je langdurig zit. We moeten daarom inzetten op educatie, veranderingen in de werkcultuur en aanpassingen van de fysieke kantooromgeving – met dynamische werkplekken waar je zitten en staan kunt afwisselen.

Niet iedereen beschikt over een zit-stabureau. Dan is het belangrijk dat je regelmatig – om het half uur – korte onderbrekingen inlast. Een wandelingetje naar het koffieapparaat of de waterkoeler, rechtstaand telefoneren, de koffiepauze staand doorbrengen, misschien wandelend overleggen of vergaderen: elke onderbreking doet je energiegebruik toenemen en zorgt voor betere vet- en glucosewaarden in je bloed.'

Kom van die stoel af

Ruim 55 procent van onze wakkere uren brengen we zittend door. Dat is niet gezond, zegt Katrien De Cocker (vakgroep Bewegings- en Sportwetenschappen).

ANTWOORD

WELLICHT OM DOPINGGEBRUIK TE VERBERGEN.

bpost

PB-PP|B-00043
BELGIE(N) - BELGIQUE